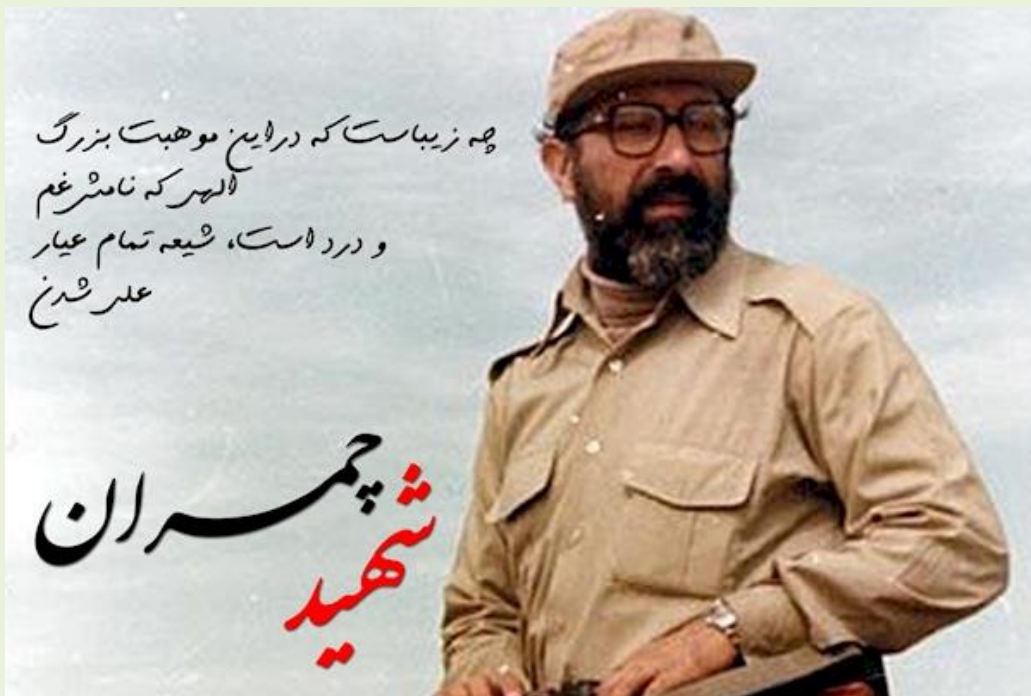

«وصیت نامه شهید مصطفی چمران»

بسمه تعالی اینها را به نیت آخ نوشته‌ام که کسر بفرماید و بر مع رحمت آورد بلکه نوشته‌ام که قلب آتشینم را تسکین دهم و آتشفشاخ درونم را آرام کنم. هنگامی که شدت درد و رنج طاقت فرسا مرشد و آتش سوزناخ از درونم زبان مر کشید و دیگر نمی توانستم آتشفشاخ وجود را کنترل کنم، آنگاه قلم به دست مر گرفتم و شماره هار شنبه و درد را زره زره از وجودم مر کردم و بر کاغذ سر ازیر مر کردم... و آرام آرام به سکون و آرامش مر رسیدم. آنچه در دل داشتم بر رو کاغذ مر نوشتم و در مقابل مر گذاشتم و در لوج تنهایر خود با قلب خود راز و نیاز مر کردم آنچه را داشتم به کاغذ مر دادم و انعکاس وجود خود را از صفحه مقابل دریافت مر کردم و از تنهایر به در مر آمدم... اینها را نوشته‌ام که بر کسر منت بگذارم، بلکه کاغذ نوشته‌ها بر مع منت گذاشته‌اند و درد و شنبه درونم را تقبل کرده‌اند... اینجا قلب مر سوزد اشک مر جوشد وجود خاکستر مر شود و احساس رفع مر گوید. اینجا کسر چیزر نمر خواهد انتظار رندارد ادعایر نمر کند... فریاد ضجه اراست که از سینه ارا پر درد به آسناخ طنین انداخته و سایه ارا کم رنگ از آخ فریادها بر اینج صفحات نقش بسته است. چه زیباست راز و نیازها درویشر دسوفته و ناامید در نیمه شب، فریاد فروشاخ یک انقلاب از جهان گذشته در دهان لژدها مرگ، اعتراض غشونک بار مظلوم زیر شمشیر ستمگر، اشک سرد یاس و شکست بر رخساره زرد دلشکسته ارا در میان برادرانج به خاک و خون غلتیده، فریاد پر شکوه حق، از حلقوم از جهان گذشته ارا علیه ستمگرانج روزگار. چه خوشتر است دست از جهان شستخ و دنیا را به طلاقه کردنج، از همه قید و بند اراست حیات آزا شدخ، بدوخ بیم و امید علیه ستمگرانج جنگیدخ، پرجم حق را در صحنه فخر و مرگ برافراشتخ، به همه طاغوتها نه گفتخ، با سرور و غرور به استقبال شهادت رفتخ. جایر که دیگر انسانج مصلحتر ندردتا حقیقت را بر آخ فدا کند، دیگر از کسر و اهما نمر کند تا حق را کتمانج نماید... آنگجا، حق و عدل، همچون خورشید مر تابد و همه قدرت‌ها و حتر قداسها فرو مر ریزند و هیچکس جز خدا - فقط خدا - سلطنت نخواهد داشت. مع آخ آزا در ارا دوست دارم و از اینکه در دوره هار صفت حیات آخ را تجربه کرده‌ام خوشحالم و به آخ اخلاص و سبک و ایثار و لذت روصر و معراج که در آخ تجربه‌ها به آدم مر دست مر دهد حسرت مر خورم. خوشتر دارم که کوله بار هستر خود را که از غم و درد انباشته است بر دوش بگیرم و عها زناخ به سور صرا عدم رهسپار شوم.